

16 Μαρτίου 2020

Άγιος Γρηγόριος: Εβίωνε εσωτερική ψυχική χαρά με την αρχοντιά του ήθους του και το σεμνό του προς όλους χαμόγελο!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Απαύγασμα πατερικής Σοφίας](#)

Άγιος Γρηγόριος Παλαμάς.

Συνέχεια από: <http://www.diakonima.gr/?p=485929>

Εκεί [στην Ιερά Μονή Μεγίστης Λαύρας Αγίου Όρους], από το ένα μέρος μεν ανταγωνιζομένος θα λέγαμε τον ίδιο του εαυτό, και από το άλλο σαν από μια καλή απληστία παρακινούμενος, ώστε να παραβγαίνει και να ξεπερνάει όλους τους αδελφούς στις πιο σκληρές και επίπονες εργασίες, πολύ σύντομα τους άφησε όλους κατάπληκτους, έτσι που όλοι μεν να απορούν με τις αξιοθαύμαστες επιδόσεις του και να θέλουν να τον μιμηθούν, όμως να μην μπορούν, και τελικά να το θεωρούν ακατόρθωτο, βλέποντας το πόσο δύσκολη ήταν μία τέτοια προσπάθεια αλλά και τον θαυμάσιο συντονισμό με τον οποίο ο άγιος επιτελούσε τα διάφορα διακονήματα.

Και αυτό επειδή ο άγιος δεν πρόσεχε να επιτελεί επιλεκτικά μονάχα ορισμένα από εκείνα τα καθήκοντα του μοναχού, που οδηγούν προς την τελειότητα της πνευματικής ζωής, παραμελώντας ή εκτελώντας ράθυμα τα υπόλοιπα· ούτε πάλι άλλοτε έδειχνε περισσότερη επιμέλεια και άλλοτε όχι· αλλά πάντοτε, και με όλα τα αγαθά και συμφέροντα την ψυχή μέσα, επέτυχε να ρυθμίσει έτσι και να προσαρμόσει τη ζωή του, ώστε να φιλοτεχνήσει ο ίδιος και να αναδείξει τον εαυτό

του σαν στήλη και όμορφη εικόνα-πρότυπο κάθε αγαθοσύνης!

Όταν δε η άσκηση στη λαύρα του έδωσε τα απαραίτητα εφόδια και είχε ήδη την εμπειρία των λαμπρών και νικηφόρων πνευματικών αγώνων ενάντια όχι μόνο στις αντικείμενες αρχές και εξουσίες, αλλά ακόμα και σ' αυτές τις στοιχειώδεις ανάγκες του σώματος, αφήνει την κοινοβιακή ζωή και φεύγει για να ζήσει σαν ασκητής στην αγαπημένη του ησυχία, αρματωμένος σαν με πανοπλία με τους ιδρώτες των προηγούμενων αγώνων του*.

Εκεί, λοιπόν, έβαλε σαν στόχο των ασκητικών του αγώνων την μέχρις υπερβολής καταπόνηση του εαυτού του, όπως άλλωστε και παλιά στη Λαύρα συναγωνιζόταν να ξεπεράσει τους αδελφούς στα αγωνίσματα του στίβου της αρετής.

Και μπορεί κανείς αμέσως να το καταλάβει αυτό, επειδή οι σοφοί πατέρες μας, που έχουν βαθιά γνώση και εμπειρίες θείες από την πνευματική ζωή, θεωρούν την ησυχία κάτι σαν την τελική φάση στο δρόμο της αρετής, και ως εκ τούτου πολύ υψηλή και δύσκολη υπόθεση, που απαιτεί μεγάλες και σύντονες προσπάθειες, προκειμένου ο μοναχός να ευαρεστήσει ενώπιον του Θεού, σ' αυτό το ύψιστο στάδιο της άσκησης.

Και ακόμα, από τους καρπούς του πνεύματος, δηλαδή τα θεία χαρίσματα τα οποία άφθονα του χάρισε ο Θεός, ώστε σ' όλους όσοι τα έβλεπαν να καταστεί φανερό ότι μ' όλα αυτά ήταν προικισμένος, αυτά που ο θεσπέσιος Παύλος, ο διδαχτός του Θεού, που και ο ίδιος είχε πάθει τη θεία αλλοίωση, μας είπε ότι είναι χαρά, αγάπη, μακροθυμία, ειρήνη, επιείκεια και χρηστότητα, και τα υπόλοιπα εκείνα που μας απαρίθμησε.

Γιατί ποιος άλλος φανέρωσε προς κάθε κατεύθυνση δείγματα της προς τον Θεό και προς τον πλησίον αγάπης πιο μεγάλα απ' ό,τι αυτός;

Και ποιον άλλον είδαμε να έχει όπως αυτός μέσα του το πλήρωμα της ολοκληρωτικής χαράς, και να έχει υλοποιήσει έμπρακτα τα λόγια του Αποστόλου;

Γελαστός πάντα και χαρούμενος, θα λέγαμε πως καλωσόριζε τις θλίψεις και τους πειρασμούς, όπως άλλωστε και τα κατοπινά χρόνια της ζωής του το απέδειξαν, όταν συθέμελα χειμαζόταν από τις πάμπολλες δυσκόλιες που του τύχαιναν στο δρόμο του και από όλες, εκείνες τις δοκιμασίες, που μόνο σαν θλίψεις θα μπορούσε να τις δει κανείς αντικειμενικά· όμως πάντοτε εκείνος δεν εβίωνε απλά και μόνο μία εσωτερική ψυχική χαρά, αλλά την εκδήλωνε και προς τα έξω με την ιλαρή και γαλήνια όψη του προσώπού του, την αρχοντιά του ήθους του και το σεμνό του προς όλους χαμόγελο, το ίδιο στις στιγμές της άνεσης και της δοκιμασίας!

* Ασκητεύει στο όρος Παπίκιον [της Θράκης], στη θέση Γλωσσία (1323-25).

Απόσπασμα από την εγκωμιαστική ομιλία του Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως Νείλου, (1379-1388) για τον Άγιο Γρηγόριο Παλαμά, όπως δημοσιεύεται σε μετάφραση στο βιβλίο, ο «Άγιος Γρηγόριος Παλαμάς και το κίνημα του Ησυχασμού», των εκδόσεων Αρμός. Μετάφραση Η.Γ. Πετρόπουλου, επιμέλεια, σχόλια Αλεξάνδρου Σ. Κορακίδη δρ. Θεολογίας.